

Univerzita Karlova

Filozofická fakulta

Ústav asijských studií

Teorie a dějiny literatur zemí Asie a Afriky

Autoreferát (teze) disertační práce

Mgr. Marcel Koníček

**Mýty a metamorfózy: Fantastické světy v současné japonské
literatuře**

**Myths and Metamorphoses: Fantastic Worlds in Contemporary
Japanese Fiction**

Vedoucí práce: Mgr. Josef Šebek, Ph.D.

2023

Obsah

1. Úvod.....	3
2. Přehled zkoumaných děl	5
3. Teoretická a metodologická východiska práce	7
4. Cíle a struktura práce	11
Teoretické a interpretační přístupy k literární fantastice	11
Fantastická vzpoura jednotlivce – <i>Hon na ovci</i> a <i>Zápisky náhradníka</i>	12
Nadpřirozeno na okrajích Japonska – Óe Kenzaburó a Medoruma Šun	13
Fantastické metamorfózy v hybridních světech postmoderní fikce	13
5. Bibliografie	15
6. Seznam publikační a odborné činnosti	25
Publikace	25
Příspěvky na konferencích.....	25
Zahraniční stáže.....	26

1. Úvod

Má disertační práce se zabývá fantastickými prvky v současné japonské literatuře. Díla mnoha významných japonských autorů obsahují řadu nadpřirozených prvků, které v jejich struktuře zauímají důležité postavení. V těchto dílech postavy mládnou a prochází náhlými metamorfózami, komunikují s duchy mrtvých a jejich světy jsou ovládány nadpřirozenými silami. Paleta fantastických prvků v nich je velmi bohatá. Přesto jim právě jakožto fantastickým prvkům byla dosud věnována pouze omezená pozornost. Susan Napierová ve své knize *The Fantastic in Modern Japanese Literature* například uvádí, že v době vydání této publikace neexistovaly žádné jiné studie o fantastice v moderní japonské literatuře.¹ Od té doby sice vznikla kniha *Nihon gensó bungakuši* 日本幻想文学史 (Dějiny japonské fantastické literatury) Sunagy Asahika, ta však představuje převážně pouze apologetiku žánrové fantastické literatury propojující ji s díly klasické japonské literatury a nevěnuje se fantastickým prvkům v nežánrových dílech. Téma fantastiky v současné japonské literatuře se tudíž jen stěží dá považovat za dobře zmapované. Motivace pro tuto práci se zrodila z touhy lépe porozumět tomuto fenoménu.

Fantastické prvky problematizují představu o literatuře jako o formě umění, která má být věrným obrazem světa. Z tohoto pohledu může být fantastika, která neodpovídá těmto mimetickým požadavkům, kritizována jako pokleslá úniková forma umění bez spojitosti s naším světem. Ovšem takováto kritika je problematická. Jak poznamenává Robert Scholes, „nikdo si ještě úspěšně nepředstavil svět bez spojení se světem naší zkušenosti“,² a tudíž se nedá říct, že by fantastické prvky neměly s realitou žádný kontakt. V dílech současné japonské literatury se fantastické prvky stávají

---

¹ NAPIER, Susan J. *The Fantastic in Modern Japanese Literature: The Subversion of Modernity*. London: Routledge, 1996, s. 9.

² SCHOLES, Robert. *Structural Fabulation: An Essay on the Fiction of the Future*. Notre Dame: University of Notre Dame Press, 1975, s. 7.

efektivním nástrojem sloužícím ke konfrontaci s neuralgickými body japonské kultury a historie. Motivaci autorů k využití těchto radikálních antimimetických prvků nalézám právě v jejich schopnosti vypovídat o těchto skutečnostech lépe než prostředky mimetické. Fantastické prvky mají nejen velkou vyjadřovací sílu, ale zároveň jsou to prvky kreativní: umožňují stavět příběhy, které jsou mimetickým prostředkům jen stěží dostupné.

Díla, kterými se předkládaná práce zabývá, nelze chápat jako součást exkluzivně definovaného fantastického žánru, nýbrž představují případy toho, co Tereza Dědinová míní spojením „fantastično jako prostředek vyjádření“.³ Toto užití fantastických prvků, které byly dříve vyhrazené žánrové literatuře, v širším spektru děl není záležitostí výhradně japonskou, nýbrž je součástí globálního trendu v postmoderní literatuře. Brian McHale v tomto smyslu připomíná, že fantastika byla do současné literatury absorbována jako „fantastický náboj“,⁴ takže se stala jedním z nástrojů tvorby fikčních světů, který mají autoři k dispozici. Z tohoto důvodu uchopení fenoménu fantastiky v tomto kontextu vyžaduje nejen vhodnou definici toho, co fantastika je, ale také funkční teoreticko-metodologický rámec sloužící k její analýze. Tento rámec nacházím v teorii fikčních světů a v nepřírozené naratologii. Jelikož tato teoretická východiska na zkoumaná díla ještě nebyla uplatněna, umožňují mi dojít rovněž k originálním čtením zkoumaných děl.

Pomocí podrobných analýz vybraných děl současné japonské literatury zkoumám strukturu jejich světů, odhaluji, jaké funkce v ní fantastické prvky plní a na jaké kulturně-historické skutečnosti se odkazují. Tím ukazuji, že užití fantastických prvků není aberací proti mimetické povaze literatury, nýbrž je funkční technikou přítomnou v mnoha dílech současné japonské literatury vyjadřující široké spektrum významů.

---

³ DĚDINOVÁ, Tereza. *Po divné krajině: Charakteristika a vnitřní členění fantastické literatury*. Brno: Masarykova univerzita, 2015, s. 106.

⁴ McHALE, Brian. *Postmodernist Fiction*. Londýn a New York: Routledge, 1987, s. 81.

2. Přehled zkoumaných děl

Materiál pro analýzy obsažené v této práci představují vybraná díla tří současných japonských autorů a jedné autorky: Murakamiho Harukiho 村上春樹 (1949–), Óeho Kenzaburóa 大江健三郎 (1935–2023), Medoromy Šuna 目取真俊 (1960–) a Tawady Jóko 多和田葉子 (1960–). Tyto autory jsem zvolil z několika důvodů. Ve všech případech se jedná o oceňované spisovatele, kteří ve svých dílech využívají fantastické elementy a pravidelně staví své fikční světy jako paralely skutečného světa s přidanou nadpřirozenou rovinou. Zároveň ale nejsou autory výhradně fantastických děl, právě naopak, každý z nich napsal i mnoho dalších textů, které fantastické elementy neobsahují. Tento fakt umožňuje zkoumat to, jaké nové možnosti fabulace jim zahrnutí tohoto fenoménu otevírá. Fantastická díla všech těchto autorů se zároveň z pohledu Briana McHalea, který vnímá postmoderní literaturu jako literaturu nahrazující epistemickou dominantu (otázku, co je obsahem světa díla) dominantou ontologickou (otázkou o povaze světa díla), dají aspoň do určité míry považovat za postmoderní. V těchto bodech jsou si zvolení autoři navzájem podobní.

Jsou zároveň v mnoha ohledech výrazně odlišní. Óe, držitel Nobelovy ceny za literaturu za rok 1994, sám sebe prezentuje jako představitele čisté literatury (純文学 džunbungaku) v opozici vůči pozdějším spisovatelům, například právě Murakamimu, který do velké míry stírá rozdíly mezi čistou literaturou a literaturou populární. Medoruma Šun reprezentuje regionální literaturu a problémy Okinawy, zatímco zájmy ostatních autorů regionálně omezené nejsou. Tawada Jóko je autorka, která strávila velkou část svého života mimo Japonsko a odmítá existenci stabilní jazykové identity. Toto se v její tvorbě odráží překračováním zavedených kulturních a jazykových konvencí. Pokud fantastické prvky chápeme jako prostředky vyjádření, tato rozmanitost mi umožňuje prozkoumat, k jakým rozličným účelům je možné tento výrazový prostředek použít.

Od každého autora jsem zvolil vícero děl. U Murakamiho a Óeho jsem jako předmět analýzy vybral dva romány. U Murakamiho se jedná o *Hon na ovci* 羊をめぐる冒険 (1982) a *Kafku na pobřeží* 海辺のカフカ (2002). V Óeho případě to jsou romány *Zápisky náhradníka* ピンチランナー調書 (1976) a *Hra na současnost* 同時代ゲーム (1979). U Medorумы a Tawady jsem pak zvolil několik kratších próz. U Medorумы jde o povídky *Zařikávání duší* 魂込め (1998), *Okinawan book review* オキナワン・ブック・レビュー (1997) a *Doprovázená stíny* 面影と連れて (1999). Z Tawadiny tvorby jsem vybral dvě novely, *Koupeľnu* うろこもち (1989) a *Psího ženicha* 犬婿入り (1993).

Kromě Murakamiho románů se jedná o díla, která nejsou dostupná v českých překladech, a tudíž je má práce může přiblížit českému publiku.

3. Teoretická a metodologická východiska práce

Fantastika je literárním fenoménem, který vzdoruje jednoduchým definicím. Většinu literárněvědných přístupů k ní lze rozdělit do dvou kategorií – exkluzivní, které se snaží fantastiku definovat jako aberantní žánr oddělený od mimetické literatury, a inkluzivní, které se snaží ji popsat jako fenomén v literatuře všudypřítomný. Exkluzivní přístupy zastupuje například *Úvod do fantastické literatury* Tzvetana Todorova. Todorov fantastiku definuje jako fenomén založený na pochybování čtenáře nebo vypravěče nad přirozenou či nadpřirozenou povahou vyobrazených událostí, který v současné literatuře již není přítomen. Jeho koncepce je pro analýzu děl současné japonské literatury nevhodná nejen proto, že nereflektuje, jakou formu v nich fantastika nabývá, ale také proto, že je za výskyt fantastiky vůbec nepovažuje.

Oproti tomu *Fantasy and Mimesis* Kathryn Humeové pohlíží na fantastiku jako na „odpoutání se od konsenzuální reality“,⁵ tedy jako na protiklad mimize. Společně s mimize považuje fantastiku za jednu ze dvou sil, které vládnu literatuře. Problémem tohoto přístupu je jeho přílišná obecnost – není z něj patrné, za jakých podmínek jeden druh fikce představuje výraznější odpoutání se od reality než jiný. Na tyto dva přístupy navazují také obě výše zmíněné studie věnované fantastice v japonském kontextu: na Todorova navazuje Sunaga Asahiko a na Humeovou pak Susan Napierová.

Na základě reflexe těchto přístupů s ohledem na práce Briana McHala, Roberta Scholese a Terezy Dědinové formuluji svůj vlastní přístup k tomuto fenoménu. Na fantastiku pohlížím jako na manipulaci s tím, co je možné a nemožné ve fikčním světě díla (tj. s nastavením aletických podmínek v něm). Proto mi k její analýze slouží koncepty teorie fikčních světů vycházející z publikací *Heterocosmica* a *Heterocosmica II* Lubomíra Doležela či *Možných světů fantastiky* Nancy Traillové, které mi umožňují popsat roli nadpřirozena ve struktuře světů zkoumaných děl. Stejně tak k uchopení toho, jak se fantastika odkazuje na kulturu a mýty určité komunity, používám koncepty kulturní encyklopedie a modelového čtenáře Umberta Eca a fikcionalizace mýtu Thomase Pavela.

---

⁵ NAPIER, *The Fantastic in Modern Japanese Literature*, s. 9.

Další vlastností fantastických prvků zásadní pro mou práci je jejich význačnost. Jelikož nás nutí přijmout ontologické předpoklady ve fikčním světě radikálně odlišné od světa našeho, přitahují naši interpretační pozornost, nutí nás připisovat jim skryté významy, a tím se stávají efektivním prostředkem vyjádření. Tuto dynamiku a to, jaké významy jim takto mohou být připisovány, mi umožňují popsat koncepty nepřírozené naratologie, zejména strategie čtení nepřírozena, které formuluje Jan Alber, ale čerpám i z prací Stefana Iversena, Biwu Shanga, Hendrika Skov Nielsen a Rüdiger Heineho.

Jelikož tyto koncepty teorie fikčních světů a nepřírozené naratologie tvoří páteř mé teoreticko-analytického rámce, krátce je zde představím:

- **Klasifikace světů dle aletické modality:** Doležel dělí fikční světy dle globální aletické modality, tedy toho, co je možné a nemožné v daném světě, do několika kategorií. Za základní nastavení této modality považuje svět realistní se stejnými aletickými podmínkami jako svět aktuální. Jeho protikladem je pak svět fantastický, v němž je celý svět řízen nadpřírozenými podmínkami. Doležel prohlašuje, že tento typ je „v moderní fikci vzácný“.⁶ Další typy světů se skládají ze dvou aleticky odlišných oblastí, přírozené a nadpřírozené, které mohou být navzájem do různé míry přístupné. V mytologickém světě jsou obě oblasti striktně oddělené, ve světě kouzelném je bariéra mezi oběma oblastmi narušená a ve světě hybridním se přírozené a nadpřírozené prvky mohou volně mísit a nadpřírozeno zasahuje nepředvídatelně do života přírozených bytostí. Doležel nazývá všechny typy vyjma realistního souhrnně „fantastickou fikcí“,⁷ což koresponduje s mým pohledem na to, co fantastika je.
- **Mody fantastiky dle funkce ověření:** V teorii fikčních světů mohou fikční prvky existovat nejen jako neoddiskutovatelný fakt, ale mohou být ověřené například

---

⁶ DOLEŽEL, Lubomír. *Heterocosmica II: Fikční světy postmoderní české prózy*. Praha: Karolinum, 2014, s. 22.

⁷ *Ibid.*, s. 23.

pouze jako domněnka či sen. Nancy Traillová dle míry ověření přirozené a nadpřirozené oblasti dělí fantastiku do několika modů: disjunktivní modus, kde jsou obě oblasti plně ověřeny, fantazijní modus, kde je ověřená pouze nadpřirozená oblast (koresponduje s Doleželovým fantastickým světem), nejednoznačný modus, kde je nadpřirozená oblast ověřená pouze částečně, jelikož o její existenci panují pochybnosti (koresponduje s Todorovovou definicí fantastiky), modus naturalizace nadpřirozeného, kde je nadpřirozeno ve finále zbaveno ověření, a paranormální modus, kde se nadpřirozené události stávají výjimečnými, dosud nevysvětlenými jevy v rámci přirozené oblasti. Tato typologie mi umožňuje přítomnost fantastických prvků ve struktuře světů děl kvalifikovat.

- **Strategie čtení nepřirozena:** Dle Jana Albera setkání s nepřirozenými prvky (mezi něž fantastické prvky patří) uvádí čtenáře do stavu „kognitivní dezorientace“,⁸ s nímž se musí vyrovnat za použití různých strategií čtení, jež mohou tuto dezorientaci zažehnat. Takto jsou čtenáři nuceni fantastické prvky neustále interpretovat. Alber popisuje těchto strategií celkem devět: spojení dvou kognitivních rámců (*mluvící strom* čtenář čte jako spojení *stromu* a *člověka*), žánrové čtení (mluvící zvířata čtenář naturalizuje jako žánrový prvek bajky), subjektifikace (čtenář naturalizuje nepřirozeno jako projev duševní choroby či halucinace), tematické čtení (nepřirozeno je čteno jako něco, co vyjadřuje téma díla), alegorické čtení (nepřirozeno je čteno jako alegorie vypovídající o světě všeobecně, a ne o konkrétních osobách), satirické čtení, navržení transcendentální domény (příběh se neodehrává v našem světě, ale v nějaké odlišné sféře, například v záhrobí), strategie udělej si sám (v níž se čtenář snaží sestavit navzájem si odporující fakta do vlastní smysluplné interpretace) a zenové čtení, kde se čtenář nesnaží najít vysvětlení pro nadpřirozeno a pouze ho přijímá jako fakt.

---

⁸ ALBER, Jan. *Unnatural Narrative: Impossible Worlds in Fiction and Drama*. Lincoln: University of Nebraska Press, 2016, s. 44.

Tyto koncepty mi umožňují nejenom konkretizovat, co přesně fantastika je, ale také klasifikovat, jakou roli fantastické prvky ve struktuře světů zastávají. Strukturu světů a dualitu přirozených a nadpřirozených oblastí, na které jsou tyto světy rozděleny, vnímám jako důležité nositele významu díla, kdy dualita mezi přirozenou a nadpřirozenou oblastí reflektuje nějakou jinou dualitu našeho světa (například mezi centrem a periferií). Typologie světů mi tudíž umožňuje popsat, na jaké oblasti jsou tyto světy rozděleny a jaké vztahy mezi nimi panují. Nepřirozená naratologie mi pak umožňuje vysvětlit mechanismus, kterým fantastické prvky získávají svoji vyjadřovací sílu, stejně jako se lépe vyrovnat s bohatostí jejich významů.

Sekundární literatura, se kterou pracuji, ovšem není omezená pouze na tyto analytické přístupy, nýbrž čerpám i z širokého výběru studií týkajících se jednotlivých autorů. Zároveň používám větší množství studií týkajících se širšího společensko-historického kontextu Japonska (například historie Okinawy či levicových studentských hnutí konce 60. let), o němž fantastické prvky ve zkoumaných dílech promlouvají. Díky tomu jsem schopen mluvit nejen o formálních vlastnostech fantastických prvků, ale také o tom, jak tyto vlastnosti a struktura jejich světů slouží k vyjádření postojů právě vůči tomuto společensko-historickému kontextu.

4. Cíle a struktura práce

Cílem disertační práce je za pomoci analytických nástrojů vycházejících z teorie fikčních světů a nepřírozené naratologie proniknout hlouběji do významu, jež fantastické prvky v současné japonské literatuře mají, a popsat funkce, kterých v ní nabývají. Abych dosáhl tohoto cíle, formuluji několik dílčích výzkumných otázek: Pokud můžeme zahrnutí nadpřírozených prvků do světa díla chápat jako prostředek vyjádření, jakým mechanismem použití tohoto prostředku rozšiřuje vyjadřovací možnosti literatury? Umožňuje autorům používání fantastických prvků vyjádřit něco, co přísně mimetický druh tvorby neumožňuje? Jaké funkce plní v jednotlivých dílech a jaký je jejich význam? Vycházejí tyto prvky z japonských zdrojů, například mýtů či klasické literatury, či zdrojů cizích? Jaký vztah mají fantastické motivy ke kulturnímu a historickému kontextu děl? Jak jejich přítomnost proměňuje strukturu jejich fikčních světů, tedy jaké struktury umožňují vytvářet? Jaký význam tyto struktury nesou?

Na tyto otázky hledám odpověď ve čtyřech kapitolách, jedné teoretické a třech analytických, z nichž se má práce vyjma úvodu a závěru skládat. V úvodu nejprve představuji téma práce a následně ho zasazuji do kontextu dosavadního výzkumu jak literární fantastiky, tak širšího kontextu japonské literatury. Poté formuluji výše uvedené výzkumné otázky, vysvětluji výběr zkoumaných děl a nastiňuji celkovou strukturu disertace.

Teoretické a interpretační přístupy k literární fantastice

V této kapitole se zabývám teoretickými otázkami, které fenomén fantastiky v literatuře obklopují, a formuluji svůj teoreticko-analytický přístup k ní. Formuluji zde rovněž svůj pohled na fantastické prvky jako významné elementy děl, které nutí čtenáře opustit představu, že se svět díla

liší od světa našeho pouze v minimální míře. Tím ho nutí přijmout nové ontologické perspektivy vůči fikčnímu světu díla, čímž rozšiřují možnosti fabulace.

Zároveň se ovšem fantastické prvky neustále odkazují na to, co za použití terminologie Umberta Eca můžeme nazvat obsahem kulturní encyklopedie modelového čtenáře, tedy to, co je jejímu čtenáři již známé. V těchto dvou vlastnostech spatřuji mechanismus toho, jak fantastické prvky přitahují interpretační pozornost čtenáře, nutí ho k jejich interpretaci, čímž se stávají důležitým prostředkem vyjádření. Takto vytvářím ucelený teoreticko-analytický rámec, který uplatňuji na jednotlivá díla v dalších kapitolách.

Fantastická vzpoura jednotlivce – *Hon na ovci* a *Zápisky náhradníka*

Tato kapitola se zabývá romány *Hon na ovci* Murakamiho Harukiho a *Zápisky náhradníka* Óeho Kenzaburóa. Ačkoli jsou Murakami a Óe považováni za autory kontrastní, tyto dva jejich romány nabízejí mnoho vzájemných paralel. Zdroj těchto paralel identifikuji v tom, že se obě díla odkazují na atmosféru stejného historického období, konce 60. let a studentských protestů, které v tomto období probíhaly, a shodně je proměňují ve fantastické prvky. Ukazují, že struktura světů děl se skrytou nadpřirozenou mocí na vrcholu odráží představy levicových aktivistů o tom, že japonská společnost je řízena tajemnými nepochopitelnými silami, které je možné odporem proti systému demaskovat.

Porážky umírajícího pravicového vůdce, který má nad protagonistou mocenskou převahu, při svých vzpourách protagonisté obou románů dosahují díky interakci s nadpřirozenem, které tuto převahu vyrovnává. Nadpřirozeno je tedy v obou románech jak mocí ovládající celý jejich fikční svět, tak prostředkem, který umožňuje protagonistovi se moci vzepřít. Vzpoura v obou románech ovšem nemá na jejich světy trvalý vliv, v čemž je rovněž podobná levicovým hnutím.

Nadpřirozeno na okrajích Japonska – Óe Kenzaburó a Medoruma Šun

Ve čtvrté kapitole se blíže zaměřuji na povídky Medoromy Šuna a *Hru na současnost* Óeho Kenzaburóa. Medoruma Šun konstruuje Okinawu nejenom jako oblast kulturně odlišnou od zbytku Japonska, ale také jako oblast, která se řídí odlišnými aletickými omezeními. K vyjádření problémů okinawské identity, historické paměti a současné politiky používá fantastické prvky čerpající z okinawské tradice a zároveň odkazující na historické události, které Okinawu poznamenaly, a mýty, které tyto události obklopují.

Ve *Hře na současnost* je konstruována jiná a stejně fantastická oblast na okraji Japonska – izolovaná vesnice uprostřed Šikoku, která se nepovažuje za součást Japonska a kde vládou nadpřirozené bytosti, včetně tajemného Ničitele. Svět této vesnice analyzuji z diachronního a synchronního hlediska a věnuji se také interpretaci Ničitele, centrálního prvku mýtu této komunity.

V této kapitole zkoumám, jak různé druhy mýtů v daných dílech slouží nejenom jako zdroj fantastických prvků, ale také jako prostředek formulace identity odlišné od identity centrální, založené na dominujícím národním mýtu. V jejím závěru se také věnuji otázce, proč může být fantastika ke konfrontaci s historickým traumatem vhodnější než mimetické prostředky.

Fantastické metamorfózy v hybridních světech postmoderní fikce

Poslední analytická kapitola se soustředí na motiv metamorfózy postav. Tento motiv se vyskytuje i v předchozích dvou kapitolách, a tudíž kvůli své frekventovanosti vyžaduje soustředěnou pozornost. Metamorfózy vnímám jako nástroj tvorby postmoderních hybridních světů a různých typů antirealistických figur jako hybridů lidí a zvířat a postav existujících v několika verzích současně.

V *Koupelně* Tawady Jóko má metamorfóza skličující povahu zásahů nadpřirozených sil spojených s protichůdnými společenskými požadavky kladenými na protagonistku. Ve *Pším ženichovi* je ji naopak možné vnímat jako událost osvobozující postavy od společenských konvencí. V *Kafkovi na*

pobřeží pak popisují metamorfózy jako projevy dvou sil: osudu a traumatu. V závěru kapitoly ukazují, že metamorfóza je nejenom efektivním prostředkem tvorby hybridních světů, ale nese také silný emoční náboj, díky němuž je účinným prostředkem vyjádření. Umožňuje vytvářet antirealistické postavy a zprostředkovává čtenáři prožitek transformace, která radikálně změní vlastnosti člověka.

V závěru práce pak shrnuji svá zjištění a ukazuji bohatost forem, v nichž se fantastické prvky ve zkoumaných dílech vyskytují. Ukazuji, že fantastika není pouze prostředkem ozvláštnění ani jednoduše rozluštitelnou alegorií, nýbrž významově komplexním fenoménem, který často vzdoruje jednoduchým interpretacím a při jehož interpretaci je možné použít širokou paletu strategií čtení. Rovněž upozorňuji na to, jak jako nositel významu funguje samotná struktura fikčních světů, a ukazuji, že fantastické prvky v dílech současných japonských autorů nejsou anomálií či nezávaznou hrou, nýbrž jsou zásadním nástrojem nejen pro tvorbu fyzicky nemožných scénářů a postav, nýbrž také slouží k vyjádření postoje vůči palčivým společenským otázkám.

5. Bibliografie

- ALBER, Jan. *Unnatural Narrative: Impossible Worlds in Fiction and Drama*. Lincoln: University of Nebraska Press, 2016.
- ALBER, Jan. Unnatural Narratology: The Systematic Study of Anti-Mimeticism. *Literature Compass* 10, 2013, č. 5, s. 449–460.
- ANDÓ, Takemasa. *Njú refuto undó to šimin šakai* ニューレフト運動と市民社会. (Hnutí Nové levice a občanská společnost). Tokio: Sekai šisóša, 2013.
- ARASAKI, Moriteru. *Okinawa gendaiši* 沖縄現代史. (Současné dějiny Okinawy). Tokio: Iwanami šoten, 1996.
- BANOUN, Bernard: Words and Roots: The Loss of the Familiar in the Works of Yoko Tawada. In: SLAYMAKER, Doug (ed.). *Yōko Tawada: Voices from Everywhere*. Lanham: Lexington Books, 2007, s. 125–135.
- BARTHES, Roland. *Mytologie*. Praha: Dokořán, 2018.
- BHOWMIK, Davinder L. a RABSON, Steve. *Islands of Protest: Japanese Literature from Okinawa*. Honolulu: University of Hawai'i Press, 2016.
- BHOWMIK, Davinder L. Fractious Memories in Medoruma Shun's Tales of War. In: STAHL, David C. a WILLIAMS, Mark (ed.). *Imag(in)ing the War in Japan*. Boston: Brill, 2010, s. 203–228.
- BOUTEREY, Susan. *Medoruma Šun no sekai (Okinawa): rekiši, kioku, monogatari* 目取真俊の^{オキナワ}世界 : 歴史・記憶・物語. (Svět Medoruma Šuna (Okinawa) – dějiny, paměť, příběh). Tokio: Kage šobó, 2011.
- BRANDT, Bettina. Scattered Leaves: Artist Books and Migration, a Conversation with Yoko Tawada. *Comparative Literature Studies* 45, 2008, č. 1, s. 12–22.

- BRANDT, Bettina. The Unknown Character: Traces of the Surreal in Yoko Tawada's Writings. In: SLAYMAKER, Doug (ed.). *Yōko Tawada: Voices from Everywhere*. Lanham: Lexington Books, 2007, s. 111–124.
- BYRON, A. K. Rethinking the Rat Trilogy: Detachment, Commitment and Haruki Murakami's Politics of Subjectivity. *New Voices in Japanese Studies* 9, 2017, s. 48–70.
- CLAREMONT, Yasuko. *Novels of Ōe Kenzaburō*. London: Routledge, 2009.
- DĚDINOVÁ, Tereza. *Po divné krajině: Charakteristika a vnitřní členění fantastické literatury*. Brno: Masarykova univerzita, 2015.
- DOLEŽEL, Lubomír. *Heterocosmica II: Fikční světy postmoderní české prózy*. Praha: Karolinum, 2014.
- DOLEŽEL, Lubomír. *Heterocosmica: Fikce a možné světy*. Praha: Karolinum, 2003.
- DOLEŽEL, Lubomír. Mimesis a možné světy. *Česká literatura* 45, 1997, č. 6, s. 600–624.
- DUUS, Peter et al. *Cambridge History of Japan: Vol. 6, Twentieth Century*. Cambridge: Cambridge University Press, 2008.
- ECO, Umberto. *Lector in fabula: Role čtenáře, aneb, Interpretační kooperace v narativních textech*. Praha: Academia, 2010.
- ECO, Umberto. Malé světy. *Česká literatura* 45, 1997, č. 6, s. 625–643.
- ELIADE, Mircea. *Mýtus a skutečnost*. Praha: OIKOYMENH, 2011.
- ELIADE, Mircea. *Mýtus o věčném návratu*. Praha: OIKOYMENH, 1993.
- FARIS, Wendy, B. *Ordinary Enchantments: Magical Realism and the Remystification of Narrative*. Nashville: Vanderbilt University Press, 2004.
- FUJII, Shozo. Lu Xun and Murakami: A Genealogy of the Ah Q Image in East Asian Literature. In: *A Wild Haruki Chase*. Berkeley: Stone Bridge Press, 2008.
- HAKKARAINEN, Marja-Leena. Metamorphosis as Emblem of Diasporic Female Identity in the Fantastic Narratives of Yoko Tawada. In: HUTTUNEN, Tuomas et al. (ed.). *Seeking the Self – Encountering the Other: Diasporic Narrative and the Ethics of Representation*. Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing, 2008, s. 211–228.

- HEIN, Ina. Constructing Difference in Japan: Literary Counter-Images of the Okinawa Boom. *Contemporary Japan* 22, č. 1–2, 2010, s. 179–204.
- HEINZE, Rüdiger. The Whirligig of Time: Toward a Poetics of Unnatural Temporality. In: ALBER, Jan; NIELSEN, Henrik Skov a RICHARDSON, Brian (ed.). *A Poetics of Unnatural Narrative*. Columbus: Ohio University Press, 2013, s. 31–44.
- HUME, Kathryn. *Fantasy and Mimesis: Responses to Reality in Western Literature*. New York: Methuen, 1984.
- CHOZICK, Matthew Richard. De-Exoticizing Haruki Murakami's Reception. *Comparative Literature Studies* 45, 2008, č. 1, s. 62–73.
- IKEDA, Kyle. *Okinawan War Memory: Transgenerational Trauma and the War Fiction of Medoruma Šun*. London: Routledge, 2014.
- INADA, Kódži et al. *Nihon mukašibanaši džiten* 日本昔話辞典. (Slovník japonských pohádek). Tokio: Kóbundó, 1994.
- INOUE, Masamichi S. *Okinawa and the U.S. Military: Identity Making in the Age of Globalization*. New York: Columbia University Press, 2007.
- Intábjú: tairicu no umi de kanú de isecu ni kógi suru šósecuka – Medoruma Šun インタビュー：対立の海で カヌーで移設に抗議する小説家・目取真俊さん. (Interview: V moři protikladů Spisovatel protestující na kánoi proti přesunutí základny – Medoruma Šun). *Asahi šinbun* 13. 3. 2015.
- IVERSEN, Stefan. Unnatural Minds. In: ALBER, Jan; NIELSEN, Henrik Skov a RICHARDSON, Brian (ed.). *A Poetics of Unnatural Narrative*. Columbus: Ohio University Press, 2013, s. 94–112.
- IZUTANI, Šun. Kjóka sareru kankaku: Tawada Jóko „Inu muko iri“-ron 教化される感覚—多和田葉子「犬婿入り」論. (Indoktrinovaná sensualita: Studie „Psiho ženicha“ Tawady Jóko). *Šówa bungaku kenkjú* 65, 2012, s. 84–94.

JAMESON, Fredric. Reification and Utopia in Mass Culture. *Social Text* 1, 1979, č. 1, s. 130–148.

JOŠIOKA, Rjó. Óe Kenzaburó „Dódžidai gému“-ron: Kjódótai no šinwa to rekiši no katarikata 大江健

三郎「同時代ゲーム」論：共同体の神話と歴史の語り方. (Studie „Hry na současnost“ Óeho Kenzaburóa: Povaha vyprávění dějin a mýtu komunity). *Sapporo Ótani daigaku šakaigakubu ronšú*, 2013, č. 1, s. 163–176.

JURKOVIČ, Tomáš. *Hledání hrdiny: Izanagiovský mýtus jako interpretační klíč k postavám protagonistů Haruki Murakamiho*. Praha, 2017. Disertační práce. Univerzita Karlova.

KAKIZAKI, Takahiro. Sakka to šite no bóken: Murakami Haruki „Hicudži wo meguru bóken“-ron 作家

としての冒険：村上春樹『羊をめぐる冒険』論. (Hon na spisovatele: Studie „Honu na ovci“ Harukiho Murakamiho“). *Kjúdai ničibun* 20, 2012, s. 51–71.

KAPUR, Nick. *Japan at Crossroads: Conflict and Compromise after Anpo*. Cambridge: Harvard University Press, 2018.

KARATANI, Kódžin. *History and Repetition*. New York: Columbia University Press, 2012.

KAWAHASHI, Noriko: Embodied Divinity and the Gift: The Case of Okinawan *Kaminchū*. In: JOY, Morny (ed.). *Women, Religion, and the Gift: An Abundance of Riches*. Switzerland: Springer, 2016, s. 87–103.

KOBAJAŠI, Rjúdži et al. „Umibe no Kafuka“ ni mirareru bukkjóteki jóso 『海辺のカフカ』にみられ

る仏教的要素. (Buddhistické elementy v „Kafkovi na pobřeží“). *Kibi kokusai daigaku kenkjú kijó*, 2012, č. 22, s. 105–111.

KOBLÍŽEK, Tomáš. *Fenomén fikce: příspěvek k fenomenologii literatury*. Praha: Togga, 2010.

KODŽIMA, Motohiro a AOJANAGI, Šinpei. „Umibe no Kafuka“-ron: Meiro no Kafuka 『海辺のカフカ』

論 —迷路のカフカ—. (Studie „Kafky na pobřeží“: Kafka v labyrintu). *Bunka to gengo* 70, 2009, č. 3, s. 21–33.

- KRATOCHVIL, Alexander. Úvod. In: KRATOCHVIL, Alexander (ed.). *Paměť a trauma pohledem humanitních věd*. Praha: Ústav pro českou literaturu AV ČR a Akropolis, 2015, s. 5–11.
- KUBÍČEK, Tomáš. *Vypravěč: Kategorie narativní analýzy*. Brno: Host, 2007.
- McHALE, Brian. *Postmodernist Fiction*. London: Routledge, 1991.
- MEDORUMA, Šun. *Akai jaši no ha 赤い椰子の葉*. (Červené listy palmy). Tokio: Kage šobó, 2013.
- MEDORUMA, Šun. *Umukadži tu čiriti 面影と連れて*. (Doprovázená stíny). Tokio: Kage šobó, 2013.
- MIYOSHI, Masao. *Off Center: Power and Culture Relations between Japan and the United States*. Cambridge: Harvard University Press, 1991.
- MOLASKY, Michael S. *The American Occupation of Japan and Okinawa*. New York: Routledge, 1999.
- MORI, Maryellen T. The Liminal Male as Liberatory Figure in Japanese Women's Fiction. *Harvard Journal of Asiatic Studies* 60, 2000, č. 2, s. 537–594.
- MURAKAMI, Fuminobu. *Postmodern, Feminist and Postcolonial Currents in Contemporary Japanese Culture: A Reading of Murakami Haruki, Yoshimoto Banana, Yoshimoto Takaaki and Karatani Kojin*. London, Routledge, 2005.
- MURAKAMI, Haruki. *Hicudži wo meguru bóken (džó) 羊をめぐる冒険 (上)*. (Hon na ovci, 1. díl). Tokio: Kódanša, 2004.
- MURAKAMI, Haruki. *Hicudži wo meguru bóken (ge) 羊をめぐる冒険 (下)*. (Hon na ovci, 2. díl). Tokio: Kódanša, 2004.
- MURAKAMI, Haruki. *Hon na ovci*. Praha: Odeon, 2016.
- MURAKAMI, Haruki. *Kafka na pobřeží*. Praha: Odeon, 2010.
- MURAKAMI, Haruki. *Umibe no Kafuka (džó) 海辺のカフカ (上)*. (Kafka na pobřeží, 1. díl). Tokio: Šinčóša, 2002.
- MURAKAMI, Haruki. *Umibe no Kafuka (ge) 海辺のカフカ (下)*. (Kafka na pobřeží, 2. díl). Tokio: Šinčóša, 2002.

- NAPIER, Susan J. *Escape from Wasteland: Romanticism and Realism in the Fiction of Mishima Yukio and Oe Kenzaburo*. Cambridge: Harvard University, 1991.
- NAPIER, Susan J. *The Fantastic in Modern Japanese Literature: The Subversion of Modernity*. London: Routledge, 1996.
- NELSON, Christopher T. *Dancing with the Dead: Memory, Performance, and Everyday Life in Postwar Okinawa*. Durham: Duke University Press, 2008.
- NIELSEN, Henrik Skov. Naturalizing and Unnaturalizing Reading Strategies: Focalization Revisited. In: ALBER, Jan; NIELSEN, Henrik Skov a RICHARDSON, Brian. *A Poetics of Unnatural Narrative*. Columbus: Ohio University Press, 2013, s. 67–93.
- NIŠIOKA, Takajuki. Óe Kenzaburó „Dódžidai gému“ ni miru kakinaoši katei no šudaika: Ókina monogatari no šúen ni mukatte 大江健三郎『同時代ゲーム』にみる書き直し過程の主題化：大きな物語の終焉に向かって. (Tematizace procesu přepisování v „Hře na současnost“ Óeho Kenzaburóa: Na cestě ke konci velkého příběhu). *Gengo džóhó kagaku* 19, 2021, s. 107–122.
- NONAKA, Džun. „Umibe no Kafuka“ e no „čúšaku“ no kokoromi: Karasu, Sakura, Purinsu 『海辺のカフカ』への〈注釈〉の試み—カラス、サクラ、プリンス. (Pokus o „anotaci“ „Kafky na pobřeží: Vrána, Sakura, Prince). *Gendai bungakuši kenkjú*, č. 6, 2006, s. 77–85.
- ÓE, Kenzaburó a YOSHIDA, Sanroku. An interview with Kenzaburó Óe. *World Literature Today* 62, 1988, č. 3, s. 369–374.
- ÓE, Kenzaburó. *Aimai na nihon no wataši* あいまいな日本の私. (Japonsko nejasné a já). Tokio: Iwanami šoten, 1995.
- ÓE, Kenzaburó. *Dódžidai gému* 同時代ゲーム. (Hra na současnost). Tokio: Šinčóša, 1984.
- ÓE, Kenzaburó. Japan's Dual Identity: A Writer's Dilemma. *World Literature Today* 62, 1988, č. 3, s. 359–369.

- ÓE, Kenzaburó. Narativ no mondai (1)(2) ^{ナラティブ}語り方の問題(一)(二). (Problém vyprávění (1)(2)). In: ÓE, Kenzaburó. *M/T to mori no fušigi no monogatari* M/T と森のフシギの物語. (M/T a příběh Tajemství lesa). Tokio: Iwanami šoten, 2014, s. 419–432.
- ÓE, Kenzaburó. *On Politics and Literature: Two Lectures*. Berkeley: Townsend Center for the Humanities, 1999.
- ÓE, Kenzaburó. *Pinči ranná čóšo* ピンチランナー調書. (Zápisky náhradníka). Tokio: Šinčóša, 1982.
- OGUMA, Eiji. Japan's 1968: A Collective Reaction to Rapid Economic Growth in an Age of Turmoil. *The Asia-Pacific Journal* 13, 2015, č. 12.
- OKANO, Susumu. Murakami Haruki ni cuite kataru toki ni watašitači ga kataru koto ムラカミ・ハルキについて語るときに私たちが語ること. (O čem mluvíme, když mluvíme o Murakamim Harukim). *Gengo bunka ronkjú* 29, 2012, s. 23–32.
- PAJON, Céline. Understanding the Issue of U.S. Military Bases in Okinawa. *Asie. Visions* 29, 2010.
- PAVEL, Thomas. Borders of Fiction. *Poetics Today* 4, 1983, č. 1, s. 83–88.
- PAVEL, Thomas. *Fikční světy*. Praha: Academia, 2012.
- REDLICH, Jeremy. Reading Skin Signs: Decoding Skin as the Fluid Boundary between Self and Other in Yoko Tawada. In: HALLENSLEBEN, Markus (ed.). *Performative Body Spaces: Corporeal Topographies in Literature, Theatre, Dance and the Visual Arts*. Amsterdam: Brill, 2010, s. 75–88.
- RICHARDSON, Brian. Unnatural Narrative Theory. *Style* 50, 2016, č. 4, s. 385–405.
- ROTS, Aike P. Strangers in the Sacred Grove: The Changing Meanings of Okinawan Utaki. *Religions* 10, 2019, č. 5.
- RUBIN, Jay. Murakami Haruki's Two Poor Aunts Tell Everything They Know About Sheep, Wells, Unicorns, Proust, Elephants and Magpies. In: SNYDER, Stephen a GABRIEL, Philip (ed.). *Ōe*

- and Beyond: Fiction in Contemporary Japan*. Honolulu: University of Hawai'i Press, 1999, s. 177–198.
- SAKAI, Takeši. Umibe no Kafuka: Seišimbunsekiteki kaišaku 海辺のカフカ 精神分析的解釈. (Kafka na pobřeží: Psychoanalytická interpretace). *Heisei 22 nendo Ótemae daigaku kókai kóza kógiroku „Mikaku to bungei“*, 2011, s. 125–147.
- SAKIHARA, Mitsugu. History and Okinawans. *Mānoa* 21, 2009, č. 1, s. 134–139.
- SASAKURA, Cujoši. Mukašibanaši-minwa no katariosame no kotoba (kekku) ni kan suru kenkjú 昔話・民話の語り納めの言葉（結句）に関する研究. (Výzkum slov ukončujících vyprávění (závěrečných frází) pohádek a lidových příběhů). *Kóbe šinwa džoši daigaku gengo bunka kenkjú* 8, 2014, s. 1–20.
- Seigorin: Džiko kotowaza kan'jóku* 成語林：故事ことわざ慣用句. (Seigorin: Průpovídky, přísloví, idiomy). Tokio: Óbunša, 1992.
- SHANG, Biwu. *Unnatural Narrative Across Borders: Transnational and Comparative Perspectives*. New York: Routledge, 2019.
- SCHOLES, Robert. *Structural Fabulation: An Essay on the Fiction of the Future*. Notre Dame: University of Notre Dame Press, 1975.
- SIDDLE, Richard. Colonialism and Identity in Okinawa before 1945. *Japanese Studies* 18, 1998, č. 2, s. 117–133.
- SLAYMAKER, Doug (ed.). *Yōko Tawada: Voices from Everywhere*. Lanham: Lexington Books, 2007.
- SLAYMAKER, Doug. Writing in the Ravine of Language. In: SLAYMAKER, Doug (ed.). *Yōko Tawada: Voices from Everywhere*. Lanham: Lexington Books, 2007, s. 45–57.
- SNYDER, Stephen a GABRIEL, Philip (ed.). *Ōe and Beyond: Fiction in Contemporary Japan*. Honolulu: University of Hawai'i Press, 1999.

- SO, Mjōng-sōn. „Dódžidai gému“: Sono šinwa no rjógisei 『同時代ゲーム』 : その神話の両義性. („Hra na současnost“: Dvojznačnost jejího mýtu). *Comparatio* 6, 2002, s. 41–53.
- STAHL, David C. a WILLIAMS, Mark (ed.). *Imag(in)ing the War in Japan*. Boston: Brill, 2010.
- STRECHER, Matthew Carl. *Forbidden Worlds of Haruki Murakami*. Minneapolis: University of Minnesota Press, 2014.
- STRECHER, Matthew Carl. Magical Realism and the Search for Identity in the Fiction of Murakami Haruki. *The Journal of Japanese Studies* 25, 1999, č. 2, s. 263–298.
- SUGA, Keijirō. Translation, Exophony, Omniphony. In: SLAYMAKER, Doug (ed.). *Yōko Tawada: Voices from Everywhere*. Lanham: Lexington Books, 2007, s. 21–33.
- SUGIJAMA, Wakana. „Enantedoromí‘ šita ,kjúseišu wa šitagatte hikari wo motarasu hito na no de aru“: „Pinči ranná čóšo“ kósacu 「『^{エナンテオドロミー}相互反転』した『救世主は従って光をもたらす人なのである』』 : 『ピンチランナー調書』考察. („Enantiodoromický‘ ,spasitel je totiž takto člověk přinášející světlo“: Úvaha o „Zápiscích náhradníka“). *Nihon bungaku kenkjú* 56, 2017, s. 74–86.
- SUNAGA, Asahiko. *Nihon Gensó Bungakuši* 日本幻想文学史. (Historie japonské fantastické literatury). Tokio: Heibonsha, 2007.
- TACHIBANA, Reiko. Tawada Yōko’s Quest for Exophony: Japan and Germany. In: SLAYMAKER, Doug (ed.). *Yōko Tawada: Voices from Everywhere*. Plymouth: Lexington Books, 2007, s. 153–168.
- TAMAŞ, Monica. Silencing the Woman Yōko Tawada’s Short Novel The Bath. *Cogito – Multidisciplinary Research Journal* 7, 2015, č. 3, s. 140–152.
- TANIKAWA, Mičiko. Nihon kara no „ekusofoní“: Tawada Jóko no bungaku eii no isó 日本からの「エクソフォニー」—多和田葉子の文学営為の位相. („Exofonie“ z Japonska: Topologie literární tvorby Tawady Jóko). *Sógóbunka kenkjú* 12, 2008, s. 57–73.

- TAWADA, Jóko. *Das Bad/Urokomoči* うろこもち. (Koupelna/Ty s šupinami). Tübingen: Konkursuch Verlag Claudia Gehrke, 2015.
- TAWADA, Jóko. *Inu muko iri* 犬婿入り. (Psí ženich). Tokio: Kódanša, 1993.
- TAWADA, Jóko. Tawada Yōko Does Not Exist. In: SLAYMAKER, Doug (ed.). *Yōko Tawada: Voices from Everywhere*. Lanham: Lexington Books, 2007, s. 13–19.
- TAWADA, Jóko. *Where Europe Begins*. New York: New Directions Publishing, 2002.
- TODOROV, Tzvetan. *Úvod do fantastické literatury*. Praha: Karolinum, 2010.
- TRAILLOVÁ, Nancy H. *Možné světy fantastiky*. Praha, Academia, 2011.
- TYERS, Rhys W. The Labyrinth and the Non-Solution: Murakami's A Wild Sheep Chase and the Metaphysical Detective. *Manusya* 22, 2019, s. 76–89.
- WASHUN, Betiel. The Name „Kafka“: Evocation and Resistance in Haruki Murakami's „Kafka on the Shore“. *Comparative Literature* 129, 2014, č. 5, s. 1199–1216.
- WAŠIJA, Midori. Óe Kenzaburó „Dódžidai gému“ kenkjú: Šinwa no toposu no saisei 大江健三郎『同時代ゲーム』研究：神話のトポスの再生. (Studie „Hry na současnost“ Óeho Kenzaburóa“: Znovuzrození toposu mýtu). *Nihon bungaku*, 2009, č. 105, s. 91–106.
- WATTAGUN, Kanya a CHOTIUDOMPANT, Suradech. The Quest and Reconstruction of Identity in Haruki Murakami's Kafka on the Shore. *Manusya* 12, 2009, č. 1, s. 26–39.
- WEBER, Michael. *Logos a topos – tíha obraznosti v tvorbě Kenzaburóa Óeho*. In: SCHNEIDER, Jan a KRAUSOVÁ, Lenka (ed.): *Intermedialita: Slovo – obraz – zvuk, sborník příspěvků z mezinárodního sympozia*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008, s. 139–144.
- WEINBERG, Manfred. Trauma – dějiny, strašidlo, literatura – a paměť. In: KRATOCHVIL, Alexander (ed.). *Paměť a trauma pohledem humanitních věd*. Praha: Ústav pro českou literaturu AV ČR a Akropolis, 2015, s. 133–152.
- WILSON, Michiko N. *The Marginal World of Oe Kenzaburo: A Study of Themes and Techniques*. Armonk: M. E. Sharpe, 1986.

YEUNG, Virginia. Time and Timelessness: A Study of Narrative Structure in Murakami Haruki's „Kafka on the Shore“. *Mosaic: An Interdisciplinary Critical Journal* 49, 2016, č. 1, s. 145–160.

YILDIZ, Yasemin. Tawada's Multilingual Moves: Toward a Transnational Imaginary. In: SLAYMAKER, Doug (ed.). *Yōko Tawada: Voices from Everywhere*. Lanham: Lexington Books, 2007, s. 77–89.

6. Seznam publikační a odborné činnosti

Publikace

Japanophilia: Becoming the Other. *Theory and Practice in English Studies*, 2019, č. 2, s. 107–117.

Fantastická Okinawa Medoromy Šuna. *Nový Orient* 75, 2020, č. 1, s. 52–60.

Příspěvky na konferencích

Japanophilia: Becoming the Other, příspěvek na mezinárodní konferenci *New Pathways in North American Studies: Paradigms, Strategies, Developments*, Masarykova univerzita, Brno, říjen 2018.

Fantastical Okinawa of Medoruma Shun, příspěvek na mezinárodní konferenci *SAPIENZA GRADUATE FORUM 2020*, Sapienza university, Řím, únor 2020.

Gensóteki na hanran – „Hicudži wo meguru bóken“ to „Pinči Ranná čóšo“ wo megutte 幻想的な反乱 – 『羊をめぐる冒険』と『ピンチランナー調書』をめぐる, příspěvek na mezinárodní konferenci *AMJLS Annual Conference of Fall 2021*, Association for Modern Japanese Literary Studies, Tokio, říjen 2021.

Mýty a metamorfózy: Fantastické světy v moderní japonské literatuře, příspěvek na 2. studentské konferenci orientalistů, Orientalistický expres, Praha, květen 2023.

Zahraniční stáže

Říjen 2020–duben 2022: Stipendium japonské vlády na Tokijské univerzitě v Tokiu